

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 5902/2/2012

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3058

Ședința publică de la data de 14.10.2013

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE – GHEZA ATTILA FARMATHY
GREFIER - MARIANA HULEA

Pe rol acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS) în contradictoriu cu pârâtul PREDĂ IULIAN, având ca obiect „constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității (OUG nr. 24/2008)”.

Dezbaterile părților au avut loc în ședința publică de la data de 04.10.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Curtea, la solicitarea pârâtului pentru a da acestuia posibilitatea să depună la dosarul cauzei concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 11.10.2013, respectiv 14.10.2013, când a hotărât următoarele:

CURTEA

Prin cererea înregistrată sub nr.5902/2/2012 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a solicitat instanței să constate că pârâtul Predă Iulian a avut calitatea de colaborator al Securității. În motivarea acțiunii sale, reclamantul arată că în conformitate cu nota de constatare nr. D.I./I/1021/07.05.2012, domnul PREDĂ Iulian a informat Securitatea, sub acoperirea numelui conspirativ „Marius”, în mai multe rânduri, despre atitudini și activități potrivnice regimului comunist. A semnat angajament la data de 21.03.1986, olograf, cu numele real și a preluat numele conspirativ. Notele informative provenite de la domnul PREDĂ Iulian au trezit interesul ofițerilor de Securitate care au dispus imediat efectuarea unor verificări suplimentare cu privire la cazurile semnalate de pârât.

Astfel, prin nota furnizată Securității la 22.04.1986 (fila 6 din volumul 2 al dosarului R 214708 din nota de constatare), pârâtul informa că ,/./ B.I. căuta să explice superioritatea tehnică, economică a sistemului capitalist. Această superioritate o explica prin existența proprietății particulare și

interesul patronilor de a obține beneficii. De asemenea, a spus că în economia noastră s-au făcut multe greșeli care au condus la unele nerealizări cu implicații asupra nivelului de trai. /.../."

Această informație a generat imediat reacția Securității. Ofițerul de legătură al domnului PREDĂ a consemnat în nota ofițerului de la finalul notei informative primite de la pârât: Aspectul a fost semnalat în baza instructajului general. /.../. Nota va fi dată spre exploatare SII."

Într-o altă situație, prin nota furnizată Securității la 19.05.1986 (fila 5 din volumul 2 al dosarului R 214708 din Nota de Constatere), pârâtul relatează Securității despre: „/.../ Numitul IM, electrician în vârstă de circa 22 de ani, originar din comuna Poiana cu domiciliul la un cămin de nefamiliști din Târgoviște, pe marginea acestei discuții, a făcut unele comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid și de stat. /.../."

De asemenea, în aceeași notă informativă pârâtul a oferit Securității informații referitoare la viața personală, caracterul și relațiile persoanei citate mai sus, astfel: „Menționez faptul că IM s-a eliberat de doi ani din armată, este o fire mai libertină, îi plac anturajul și femeile, la domiciliul cărora înnoptează uneori."

Prin nota furnizată Securității la 19.05.1986 (fila 4 din volumul 2 al aceluiași dosar din Nota de Constatere), pârâtul informează despre faptul că „în ziua de 2 martie 1986 am purtat o discuție cu numitul C.F., discuție din care a rezultat că sus-numitul audiază în mod curent emisiunile Postului de Radio <EUROPA LIBERĂ>. Acesta colportează în rândul colegilor știrile, declarându-se de acord cu conținutul știrilor."

Același conținut are și următoarea notă informativă din 17.09.1986 (fila 2 din volumul 2 al dosarului citat mai sus), pârâtul relatând: „/.../ că tovarășul S.V., domiciliat în comuna Boteni, județul Dâmbovița, obișnuiește să audieze programul Postului de Radio <VOCEA AMERICII>./.../."

Consideră reclamantul că informarea Securității cu privire la astfel de situații - în mod special a celei referitoare la ascultarea și discutarea știrilor difuzate de postul Europa Liberă - este suficientă pentru reținerea calității de colaborator al Securității, astfel cum este aceasta definită de prevederile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Este îndeplinită atât prima condiție de fond, cu privire la denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, cât și cea de a doua condiție, referitoare la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale (cea de a doua condiție fiind chiar depășită).

Mai întâi, este demonstrată prima condiție pusă de legiuitor (art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008) pentru reținerea calității de colaborator al Securității: furnizarea de informații despre atitudini sau acțiuni potrivnice regimului comunist.

Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autoritățile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înființare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informații. Mai mult, Europa Liberă a criticat constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, militând pentru reinstaurarea în România și în celelalte state est-europene a unor regimuri democratice.

Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiatul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestui post.

De altfel, cunoscutul Raport al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste a reținut că regimul comunist a contracarat „pe toate căile posturile de radio libere din Occident și în primul rând secția română a postului de radio Europa Liberă». Același raport consemnează nenumărate cazuri ale unor cetățeni români care au avut de suferit pentru „vina” de a fi ascultat acest post. Istoricii care au semnat Raportul citat au consemnat că „nu întâmplător regimul a purtat un război neîntrerupt /.../ mai cu seamă împotriva «Europei Libere». Trei directori ai acestui post au murit în condiții suspecte, probabil iradiați /.../. Spre disperarea politrucilor din țară Radio Europa Liberă a fost într-adevăr ceea ce s-a dorit: ziarul vorbit al românilor de pretutindeni.”

De asemenea, în materia deconspirării Securității, o parte semnificativă a denunțurilor referitoare la atitudini potrivnice regimului comunist se referea fie la ascultarea Europei Libere, fie la „colportarea” știrilor difuzate de post.

O mare parte a hotărârilor judecătorești prin care s-a reținut calitatea de colaborator al Securității s-au întemeiat pe denunțarea de către cei verificați a persoanelor care ascultau Europa Liberă.

Deosebit de relevant este și faptul că informațiile se refereau și la critici aduse „conducerii superioare de partid și de stat din țara noastră” (formulare prin care Securitatea desemna persoana dictatorului și apropiații acestuia), având, din perspectiva autorităților comuniste, o gravitate foarte ridicată (vezi notele informative din 22.04.1986 și 19. 05.1986 aflate la filele 6 și 5 din volumul 2 al dosarului R 214708).

A doua condiție de fond se referă la vizarea încălcării unor drepturi fundamentale (și nu neapărat încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi) - în sensul că pârâțul putea și trebuia să conștientizeze posibilele urmări ale informațiilor furnizate. Și această condiție este îndeplinită, întrucât este exclus ca pârâțul să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza astfel de informații, asupra celor la care se referea în delatările sale urma, cel mai probabil, să se desfășoare o acțiune de investigare din partea Securității. Or, această acțiune de investigare presupunea cel puțin încălcarea dreptului la

viață privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice), prin căutarea și obținerea de noi informații despre cel urmărit, fără acordul acestuia.

În speță, această condiție (vizarea încălcării unor drepturi) nu este doar îndeplinită, ci și depășită, câtă vreme informațiile referitoare la preocupările, activitățile, opiniile, viața personală și familială a unor cetățeni ajungeau la cunoștința Securității fără permisiunea celor denunțați. Astfel, încălcarea dreptului la viață privată este efectivă și nu doar potențială („vizată”, cum cere definiția legală).

În acest sens, sunt relevante informațiile referitoare la:

- > superioritatea tehnică, economică a sistemului capitalist (potrivit notei informative din 22.04.1986, fila 6 din volumul 2 al dosarului R 214708),
- > a făcut unele comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid și de stat (potrivit notei informative din 19.05.1986, fila 5 din volumul 2 al dosarului R 214708),
- > despre faptul că I.B. „este o fire mai libertină, îi plac anturajul și femeile, la domiciliul cărora înnoptează uneori” (aceeași notă informativă).

Prin urmare, încălcarea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, nu este doar potențială („vizată”, cum cere legiuitorul), ci efectivă, ingerința pârâtului și a Securității, care primea respectivele informații, în viața personală a celor urmăriți fiind producându-se odată cu furnizarea respectivelor informații fără permisiunea celor urmăriți.

Mai mult, reclamantul arată că legiuitorul nu cere existența unei pluralități de informații care să se circumscrie condițiilor cerute de prevederile art. 2 lit. b), fiind de ajuns și un singur act de colaborare, în sensul definiției, pentru reținerea calității de colaborator al Securității. Noi am făcut referire, mai sus, la mai multe astfel de acte.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 2 lit. b, art. 3 lit. I, art. 8 lit. a și art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pe prevederile art. 30, art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 112 al Codului de Procedură Civilă.

Pârâtul Preda Iulian a depus întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Afirmă pârâtul că nu a avut apartenență și nu a colaborat cu Securitatea în perioada 1986-1987 cum se reține în Nota de Constatare emisă de Direcția Investigații din cadrul C.N.S.A.S. nr. D/I/1021/07.05.2012, emisă în temeiul art. 3 litera 1 din O.U.G. nr. 24/2008.

Astfel, la litera B, "Motivul și perioada deschiderii dosarului", sunt atestate fapte și împrejurări necorespunzătoare adevărului în sensul că pârâtul ar fi fost recrutat „în mediul tinerilor fără ocupație care frecventează baruri, ceainării, videoteci și se pot angrena în activități necorespunzătoare ce pot aduce atingere într-un mod sau altul securității statului”.

Mențiunea a fost făcută, probabil, având în vedere o manifestare unilaterală de voință, respectiv raportul cu propunerea de recrutare ca informator din 21.03.1986, care nu se coroborează cu nici-o altă probă: „Având în vedere necesitatea acoperiri informative a tuturor locurilor și mediilor la nivelul municipiului Târgoviște, se impune recrutarea unui informator cu posibilități în mediul tinerilor rară ocupație care frecventează baruri /.../ în discuțiile purtate cu ocazia cunoașterii personale, candidatul a avut o poziție deschisă, ne-a prezentat unele aspecte de interes și a afirmat că ar dori să sprijine organele noastre întrucât intenționează să îmbrățișeze profesia de ofițer în cadrul Ministerului de Interne /.../.

Cele consemnate în raportul respectiv sunt total necorespunzătoare adevărului întrucât:

La data de 21.03.1986, având vârsta de 20 de ani, pârâtul avea calitatea de salariat cu contract individual de muncă încheiat pe perioadă nedeterminată, încă din data de 1 septembrie 1984, fiind electrician cu categoria a II - a la Combinatul de Oțeluri Speciale Târgoviște;

La data de 1 august 1987 (după o perioadă de 1 an), la vârsta de 21 de ani, pârâtul a fost declarat admis la Facultatea de Drept București, Secția Juridic cu media 8,12, având o concurență de 16 candidați pe loc, reușind practic din prima încercare, facultate pe care am absolvit-o în anul 1992, cu media 10.

În acele împrejurări, în mod obiectiv pârâtul nu era un tânăr fără ocupație care să frecventeze barurile, ceainăriile, videotecile și nu a intenționat să îmbrățișeze profesia de ofițer în cadrul Ministerului de Interne, neexistând nicio cerere din partea sa.

Afirmă pârâtul că nu a întocmit și semnat olograf cu numele real Angajamentul din 21.03.1986, prin care să preia numele conspirativ "Marius", contestând atât semnătura cât și scrisul.

Nu exista nici un motiv din partea sa să semneze un astfel de angajament, în condițiile în care, așa cum rezultă din caracterizările aceleiași securități comuniste, a absolvit la vârsta de 17 ani un liceu de prestigiu din municipiul Târgoviște, a satisfăcut stagiul militar cu onoare, fiind deja trecut în rezervă la vârsta de 19 ani și a fost declarat admis la Facultatea de Drept din cadrul Universității București, la vârsta de 21 de ani.

O dovadă certă a lipsei de veridicitate rezultă din faptul că în Raportul cu propunerea de recrutare ca informator a numitului Preda Iulian din data

de 14.03.1986, strict secret, se menționează fără nicio acoperire în realitate „Recrutarea va avea loc într-un birou situat la parterul blocului de garsoniere din strada Laminorului, unde va fi chemat pentru a i se aduce la cunoștință unele condiții obligatorii pentru a fi primit în școala de ofițeri //.”

Nu există nicio dovadă ca pârâtul ar fi completat vreun formular cu aceste condiții obligatorii și nici că ar fi avut cerere sau dosar de candidat pentru Școala de Ofițeri M.I.

De asemenea, faptul că raportul respectiv este necorespunzător adevărului este și mențiunea : ██████████ 16 ani, frate, elev la liceu”, în condițiile în care fratele său avea la acea dată 23 de ani și era salariat la S.C. IUGC Galați, Secția Târgoviște.

Totodată, se menționează în mod contradictoriu că „Preda Iulian și rudele apropiate nu se află în atenția organelor noastre”, situație în care nu exista nici un interes ca pârâtul să devină informator.

Afirmă pârâtul că nu a întocmit și semnat notele informative de la filele 2,3,4,5,6 și 7 din mapa anexă cuprinzând materialele informative furnizate de Marius (nume conspirativ) și nici alte note informative.

În primul rând este evident că notele informative respective se referă la persoane care nu fac parte din „mediul tinerilor fără ocupație care frecventează baruri, ceainării, videoteci” ci se referă la persoane care și-au desfășurat activitatea la Combinatul de Oțeluri Speciale Târgoviște, pentru a crea o aparență de veridicitate.

Ceea ce este surprinzător este faptul că, la data de 23.11.1987 s-a întocmit raportul cu propunerea de abandonare a informatorului Marius, motivându-se că cel în cauză a devenit membru P.C.R. dispunându-se clasarea dosarului.

De altfel, la capitolul I din Raportul cu propunerea de recrutare ca informator a numitului Preda Iulian „Necesitatea și scopul recrutării”, se reține:

Având în vedere necesitatea acoperirii informative a tuturor locurilor și mediilor, la nivelul municipiului Târgoviște se impune recrutarea unui informator cu posibilități în mediul tinerilor fără ocupație care frecventează baruri, ceainării, videoteci și se pot antrena în activități necorespunzătoare, ce pot aduce atingere într-un mod sau altul securității statului. În acest scop au fost luați în studiu mai mulți candidați cel mai indicat dovedindu-se a fi numitul Preda Iulian”

Nu există o solicitare (scrisă sau verbală) din partea pârâtului pentru a participa la concursul pentru ocuparea funcției de „informator” al securității și de asemenea, pârâtul arată că nu a avut nici un interes legat de persoana sa sau a rudelor sale pentru a deveni informator și nu s-a bucurat de nici un avantaj material sau de altă natură din partea securității comuniste.

Din Raportul informativ din data de 14.03.1986 (fila 6 din dosarul personal), rezultă că „Preda Iulian a fost unul din cei mai buni elevi din școală, inteligent, corect, stimat de colegi pentru modul său de comportare”., după discuția avută cu informatorul „Dom”, fără să se facă referire la fapte și împrejurări concrete din viață, folosindu-se exprimări cu caracter de generalitate.

De altfel, se poate observa toate materialele informative cuprind exprimări generale : ex."unele comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid și de stat" fără să se precizeze în ce au constat comentariile pentru a se verifica veridicitatea sau „căuta să explice superioritatea tehnică, economică a sistemului capitalist”.

Pentru aceste considerente, pârâtul solicită respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și expertiza grafică, fiind depus la dosar raportul de expertiză întocmit la 17.06.2013.

Analizând actele și lucrările dosarului, curtea va admite acțiunea reclamantului și în consecință, constată că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securității, în accepțiunea prevăzută de art. 2 litera b din OUG nr.24/2008.

Potrivit dispozițiilor legale anterior citate, a avut calitatea de colaborator al Securității persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor.

În ceea ce privește prima condiție prevăzută de textul legal citat, instanța constată că probatoriul administrat în cauză atestă că pârâtul a colaborat cu Securitatea, furnizând informații prin care se denunțau activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Sub acest aspect, este de observat că pârâtul a întocmit și semnat angajamentul olograf la data de 21.03.1986, cu numele real și a preluat numele conspirativ "Marius", obligându-se să colaboreze în mod secret cu organele de securitate, în sensul informării acestora despre activitatea ostilă a unor elemente care intenționează să aducă atingere în orice mod securității statului sau să creeze pagube importante economiei naționale.

Ulterior, pârâtul a furnizat organelor de securitate o serie de informații, concretizate în notele depuse la filele 41-47 dosar.

Prin nota informativă din 17.09.1986 pârâtul a relatat organelor de securitate că "tovarășul S.V., domiciliat în comuna Boteni, județul Dâmbovița, obișnuiește să audieze programul postului de radio Vocea Americii". În același sens, pârâtul sesizează organelor de securitate, prin notele informative din 19.05.1986 și 12.10.1986, că numitul CF audiază în mod curent postul de radio Europa Liberă, colportând în rândul colegilor știrile difuzate de acest post și declarându-se de acord cu conținutul acestora.

Prin nota furnizată Securității la 22.04.1986 pârâtul informa că numitul B.I. "căuta să explice superioritatea tehnică, economică a sistemului capitalist. Această superioritate o explica prin existența proprietății particulare și interesul patronilor de a obține beneficii. De asemenea, a spus că în economia noastră s-au făcut multe greșeli care au condus la unele nerealizări cu implicații asupra nivelului de trai".

Într-o altă situație, prin nota din 19.05.1986, pârâtul relatează Securității despre faptul că numitul IM, a făcut unele comentarii negative la adresa conducerii superioare de partid și de stat.

Atât angajamentul cât și notele informative depuse la filele 41-47 dosar au făcut obiectul expertizei grafice, fiind de subliniat că din cuprinsul concluziilor raportului de expertiză rezultă că aceste înscrisuri au fost scrise și semnate literal de pârât.

Pârâtul a contestat concluziile raportului de expertiză, atașând opinia exprimată de consilierul parte și a solicitat efectuarea unei noi expertize.

O primă critică adusă raportului de expertiză constă în faptul că materialul documentar nu a cuprins scripte de comparație din perioada în care a fost întocmit angajamentul de colaborare și notele informative, or, este evident că o atare omisiune este culpabilă exclusiv pârâtului, acesta fiind singurul în măsură a produce scripte de comparație din perioada menționată.

În cel de al doilea rând, criticile expertului parte vizează, în cea mai mare parte, pretinsa neconcordanță a altor elemente caracteristice de identificare decât cele prezentate în cuprinsul raportului de expertiză, astfel

că aceste critici nu sunt susceptibile să conducă la înlăturarea valorii probatorii a raportului de expertiză depus la dosarul cauzei.

Fără îndoială, informațiile furnizate de pârât organelor de securitate, cu privire la audierea și colportarea de către anumite persoane a conținutului știrilor difuzate de cele două posturi de radio precum și cele referitoare la comentariile negative asupra calității vieții din România sau a criticilor formulate la adresa conducerii superioare de partid se circumscriu ipotezei prevăzute de art. 2 litera b din OUG nr.24/2008, din moment ce tindeau la dezvăluirea unor activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, și nicidecum la sesizarea unor amenințări la adresa siguranței statului.

Informațiile furnizate de pârât au vizat îngrijirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, întrucât pârâtul a conștientizat dar a și acceptat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatarea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (acesta fiind de altfel și scopul colaborării) cu consecința reprimării atitudinilor potrivnice, împrejurări susceptibile în mod evident să încalce dreptul la viață privată și dreptul la liberă exprimare.

Cât privește susținerea pârâtului, în sensul că activitatea de colaborare trebuie să fie una de rezultat, lipsind dovezile din care să rezulte că împotriva persoanelor vizate de notele informative au fost întreprinse efectiv măsuri care au cauzat încălcarea unor drepturi și libertăți fundamentale, curtea constată că o atare cerință este aplicabilă exclusiv în cazul constatării calității de lucrător al Securității și o atare concluzie se desprinde din interpretarea literală a art.2 litera a din OUG nr.24/2008.

De aceea, jurisprudența invocată de pârât în sprijinul acestui punct de vedere, respectiv decizia nr.5646/15.12.2010 pronunțată de Înalta Curte de Casați și Justiție Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul 19932/3/2008, nu conferă substanță apărărilor pârâtului, fiind de observat că în cuprinsul acestei decizii Înalta Curte se referă strict la verificarea condițiilor pentru constatarea calității de lucrător al Securității, nu și aceea de colaborator și statuează în acest sens caracterul necesar al probatoriului care atestă efectivă vătămare a drepturilor și libertăților fundamentale în ipoteza prevăzută de art. 2 litera a din OUG nr.24/2008.

Sunt lipsite de relevanță apărările formulate de pârât pe marginea pretinselor inexactități strecurate în rapoartele întocmite de organele de securitate anterior recrutării sale, precum și apărările prin care tinde să probeze că nu avea niciun interes să colaboreze cu Securitatea, fiind de subliniat că din perspectiva dispozițiilor art. 2 litera b din OUG nr.24/2008 calitatea de colaborator se stabilește prin raportare la furnizarea informațiilor prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrijirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Nu prezintă nicio importanță motivul avut în vedere pentru colaborarea cu organele de securitate, cu excepția situației prevăzute explicit de legiuitor în teza a II-a a art. 2 litera b din OUG nr.24/2008, însă o atare ipoteză este vădit neîndeplinită în cauza de față.

Față de aceste considerente, instanța constată îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 litera b din OUG nr.24/2008, astfel că va admite acțiunea reclamantului așa cum a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII (CNSAS), cu sediul în București, Str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâțul PREDĂ IULIAN, domiciliat în Târgoviște, Str. _____
_____ jud. Dâmbovița.

Constată că pârâțul a avut calitatea de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 14.10.2013.

**PREȘEDINTE
GHEZA ATTILA FARMATHY**

**GREFIER
MARIANA HULEA**

